

ECLI	ECLI:NL:RVS:2026:2763
Datum uitspraak	13 mei 2026
Inhoudsindicatie	De minister heeft op 3 augustus 2022, gehandhaafd bij besluit van 7 augustus 2023, vastgesteld dat de woning van [verzoekster] voldoet aan de veiligheidsnorm en niet versterkt hoeft te worden. Naar aanleiding van het daartegen door [verzoekster] ingestelde beroep heeft de Afdeling bij tussenuitspraak van 2 oktober 2024 de minister opgedragen om binnen twaalf weken na verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van de overwegingen ervan, de gebreken in het besluit van 7 augustus 2023 te herstellen. [verzoekster] heeft verzocht om herziening van de tussenuitspraak van 2 oktober 2024. Daarbij wijst [verzoekster] erop dat zij pas op 23 september 2025 ermee bekend is geworden dat de Tijdelijke commissie versterking (TCV) genoemd in artikel 8, gelezen in samenhang met artikel 15, van het Besluit versterking gebouwen Groningen (BvgG), niet is ingesteld om over versterkingszaken te beslissen.

Volledige tekst

202505404/1/A2.

Datum uitspraak: 13 mei 2026

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het verzoek van:

[verzoekster], wonend in [woonplaats],

verzoekster,

om herziening (artikel 8:119 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)) van de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2024, in zaak nr. 202306308/1/A2.

Procesverloop

[verzoekster] heeft de Afdeling verzocht de tussenuitspraak van 2 oktober 2024,

ECLI:NL:RVS:2024:3951, te herzien.

De staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties heeft een zienswijze ingediend.

De Afdeling heeft het verzoek op een zitting behandeld op 17 april 2026, waar [verzoekster], vertegenwoordigd door mr. V.S.M. Sturkenboom, rechtsbijstandsverlener in Groningen, en de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties (de minister), vertegenwoordigd door mr. G.H. Poort-van Drempt en mr. R.M. Don, zijn verschenen.

Overwegingen

1. De minister heeft op 3 augustus 2022, gehandhaafd bij besluit van 7 augustus 2023, vastgesteld dat de woning van [verzoekster] voldoet aan de veiligheidsnorm en niet versterkt hoeft te worden. Naar aanleiding van het daartegen door [verzoekster] ingestelde beroep heeft de Afdeling bij tussenuitspraak van 2 oktober 2024 de minister opgedragen om binnen twaalf weken na verzending van de tussenuitspraak, met inachtneming van de overwegingen ervan, de gebreken in het besluit van 7 augustus 2023 te herstellen.

Verzoek om herziening

2. [verzoekster] heeft verzocht om herziening van de tussenuitspraak van 2 oktober 2024. Daarbij wijst [verzoekster] erop dat zij pas op 23 september 2025 ermee bekend is geworden dat de Tijdelijke commissie versterking (TCV) genoemd in artikel 8, gelezen in samenhang met artikel 15, van het Besluit versterking gebouwen Groningen (BvgG), niet is ingesteld om over versterkingszaken te beslissen. Aangezien dit niet in het besluit van 3 augustus 2022 en het besluit van 7 augustus 2023 kenbaar is gemaakt, kon zij niet bekend zijn met dit gewijzigde beleid. De in artikel 8, gelezen in samenhang met artikel 15, van het BvgG voorgeschreven bevoegdheidsstructuur is daarmee niet gevolgd.

Beoordeling van het verzoek om herziening van de tussenuitspraak

3. Artikel 8:80a, derde lid, van de Awb luidt:

"De artikelen 8:72, vierde lid, tweede volzin, aanhef en onder a, 8:77, 8:78, 8:79 en 8:119 zijn van overeenkomstige toepassing."

4. Artikel 8:119, eerste lid, van de Awb luidt:

"De bestuursrechter kan op verzoek van een partij een onherroepelijk geworden uitspraak herzien op grond van feiten of omstandigheden die:

- a. hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak,
- b. bij de indiener van het verzoekschrift vóór de uitspraak niet bekend waren en redelijkerwijs niet bekend konden zijn, en
- c. waren zij bij de Afdeling eerder bekend geweest, tot een andere uitspraak zouden hebben kunnen leiden."

5. Bij de beoordeling van een herzieningsverzoek is uitsluitend van belang of feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 8:119, eerste lid, van de Awb zijn gesteld. Het moet dan gaan om nader gebleken feiten of omstandigheden die hebben plaatsgevonden vóór de uitspraak waarvan herziening wordt verzocht en die de verzoeker in de procedure die heeft geleid tot die uitspraak niet naar voren heeft kunnen brengen. Het bijzondere rechtsmiddel van herziening dient er niet toe om het geschil waarover bij uitspraak is beslist opnieuw aan

de rechter voor te leggen en biedt een partij niet de mogelijkheid gronden die in een eerdere procedure naar voren zijn of hadden kunnen worden gebracht, opnieuw, dan wel alsnog naar voren te brengen en zo het debat te heropenen, nadat is gebleken dat de aangevoerde feiten en omstandigheden niet tot het gewenste resultaat hebben geleid. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer in de uitspraak van 28 mei 2025, [ECLI:NL:RVS:2025:2455](#)), is een vermeend onjuiste rechtsopvatting geen grond voor herziening, evenmin als een veronderstelde rechterlijke misslag ten aanzien van de gevolgde procedure of de vaststelling van de feiten. Verder geldt dat, wil een verzoek om herziening voor toewijzing in aanmerking komen, aan de in artikel 8:119, eerste lid, onder a, b en c, van de Awb vermelde criteria moet worden voldaan. Deze criteria zijn cumulatief.

6. De minister heeft toegelicht dat bekend was dat de TCV een tijdelijke rol zou hebben. Dat blijkt ook uit de toelichting bij het BvgG (Stcrt. 2019, nr. 30569). Verder blijkt bijvoorbeeld uit kamerstukken uit het jaar 2023 - en dus kenbaar vóór de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2024 - dat de TCV niet is ingesteld. Zo is in deelrapport 4 van de parlementaire enquête over aardgaswinning in Groningen (kamerstukken II 2022/23, 35 561, nr. 9, p. 216) vermeld dat er tussen het Rijk en de regio discussie was over de invulling van de TCV en dat deze er daarom niet is gekomen. [verzoekster] had vóór de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2024 dus redelijkerwijs bekend kunnen zijn met het feit dat de TCV niet is ingesteld.

7. Naar het oordeel van de Afdeling heeft [verzoekster] geen nieuwe feiten of omstandigheden als bedoeld in artikel 8:119, eerste lid, van de Awb aangevoerd. Het betoog van [verzoekster] dat zij pas met de openbaarmaking van informatie op 23 september 2025, na een besluit op een verzoek daartoe op grond van de Wet open overheid, bekend is geworden met het feit dat er een beleidswijziging heeft plaatsgevonden en de TCV, die in artikel 8 en 15 van het BvgG is genoemd, er nooit is gekomen, leidt niet tot het oordeel dat de uitspraak van de Afdeling van 2 oktober 2024 moet worden herzien. Deze informatie was, blijkens de hiervoor door de minister aangehaalde publicaties, openbaar beschikbaar. Dat zij persoonlijk niet bekend was met deze beleidswijziging, is niet van belang. Waar het om gaat, is of zij redelijkerwijs niet bekend kon zijn met de feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 8:119, eerste lid, van de Awb.

8. Het betoog slaagt niet.

Conclusie

9. Gelet op het vorenstaande dient het verzoek te worden afgewezen.

10. De minister hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

wijst het verzoek af.

Aldus vastgesteld door mr. E.J. Daalder, voorzitter, en mr. C.J. Borman en mr. J.A.W. Huijben, leden, in tegenwoordigheid van mr. C. Kouidar, griffier.

w.g. Daalder
voorzitter

w.g. Kouidar
griffier

Uitgesproken in het openbaar op 13 mei 2026

1120